

Prenasledovanie kresťanov I. 2019

Redakcia

5. mája 2019 ✚ Spoločnosť ✚ Prenasledovanie kresťanov

Výkrik „Alahu Akbar!“ v mníchovskom kostole sv. Pavla vyvolal paniku, v dôsledku ktorej sa zranilo 24 osôb.

Médiá sa situáciu snažili okamžite zľahčiť s tým, že vinníkom bol duševne vyšinutý Somálčan, ktorý údajne mal aj vypité a tiež že vraj nekričal „akbar“ ale akési „nachbar“. Takže kameň nám spadol zo srdca.

<https://www.merkur.de/lokales/muenchen/zentrum/muenchen-ort29098/24-verletzte-nach-massenpanik-in-muenchener-kirche-fotos-zeigen-einsatz-rettungskraefte-12207433.html#idAnchComments>

Také „šťastie“ však nemajú mnohí kresťania vo svete. Napríklad **vo februári 2019 v Etiópii pri výkrikoch Alahu Akbar** miestni moslimovia zničili desať kostolov a cirkevných budov.

Muslim Mobs Attack 10 Church Buildings in Ethiopia

V Ugande, v januári 2019, zbúrali „len“ jeden kostol.

Christian Mother, Pastor Fear for their Lives after Attacks in Eastern Uganda

Ešte horšie dopadli kresťania na Srí Lanke, kde atentátnici na Veľkonočnú nedeľu ráno koordinovane zaútočili v troch kostoloch a viacerých hoteloch. Podľa posledných upresnených informácií (z 27.04.2019) zahynulo 253 osôb (z toho 45 detí) a asi 500 bolo zranených. Tieto bombové útoky opäť pripomenuli, ako je v mnohých častiach sveta nebezpečné praktizovanie kresťanstva.

Hlavné médiá vo všeobecnosti informujú o utrpení kresťanov len veľmi málo. Preto väčšina ľudí o ňom nemá ani tušenie. Ba málo sa o ňom dočítame aj v cirkevnej tlači. Podľa talianskej novinárky Francesci Paciovej, pokiaľ ide o osud kresťanov na Strednom východe, v Iraku, Pakistane, Alžírsku, Indii a inde, „*príliš veľa vecí ignorujeme a čo je ešte horšie, tvárime sa, že veľa vecí nevidíme*“.

Problémom je však často aj to, **ako** o nich informujú. Pretože médiá už dávno neplnia len úlohu informovať, ale čoraz silnejšie verejnú mienku ovplyvňujú a deformujú.

Napríklad, po hroznom atentáte spáchanom v marci 2019 v novozélandskej mešite v meste Christchurch, politici i médiá ihneď spontánne pomenovali obeť (moslimov) a odsúdili ideológiu útočníka (biely nacionalizmus a islamofóbiu). Ba čo viac, začali priamo i nepriamo odsudzovať každého, kto niekedy povedal niečo kritické voči islamu.

Keď však došlo k bombovým útokom na Srí Lanke, mnohí sa veľmi ošivali, a obeť – čiže kresťanov – priamo ani nepomenovali, hľadali rôzne synonymá (ba vymysleli nový, doteraz neznámy termín, a nazvali ich „uctievačmi Veľkej noci“ – *Easter worshippers*), tvrdili, že to bol „útok na štát“, všeobecne odsudzovali nenávisť, ale nespomenuli ani ideológiu (islam), ku ktorej sa títo *kamikadze* sami hrdo hlásili; a ako samovrahovia pohrdali aj svojím životom, v klamnej nádeji, že takto pôjdu rovno do moslimského raja.

Aj server aktuality.sk ako terč nedelňých útokov uviedli na prvom mieste „luxusné hotely“ a až za nimi „katolícke chrámy“, čo sa na prvý pohľad môže zdať ako malichernosť, zanedbateľný detail, keby aj za tým nebol typický ľavicový naratív (mentálny obraz). Aký? Nuž že skutočnými obeťami nemôžu byť kresťania, ale iba moslimovia, homosexuáli, LGBTI, rasové či iné menšiny.

Preto keď biely nacionalista a eko-fašista spáchal ohavný teroristický útok na mešitu v Christchurch na Novom Zélande, tak sa to dokonale zhodovalo s naratívom, podľa ktorého biely nacionalista zabíjal moslimov, pretože vtedy môžu tvrdiť: „Vidíte, hovorili sme vám, že je tu epidémia rasizmu a islamofóbie, proti ktorej treba bojovať!“

Keď však dôjde k teroristickému útoku spáchanému osobami hlásiacimi sa k islamu, toto sa už nezhoduje s ich naratívom. Keďže zostať ticho nemôžu a niečo povedať musia, útoky odsúdia, ale veľmi vágne. Povedia: „Odsudzujeme nenávisť!“, a iba ostýchavo (ak vôbec) vyslovia slovo „kresťania“, keď sú títo masakrovaní v mene Alaha. Napríklad britský denník *The Times* vedie kampane a energicky sa zasadzuje proti antisemitizmu, islamofóbie, homofóbie, transfóbie či iným fóbiám, ale v redakčnom komentári k srílanskej tragédii, by sme slovo kresťan nenašli. Prečo? **Pretože mediálny diktát zakazuje hovoriť o prenasledovaní kresťanov.** Týchto majú vo svojom mentálnom obraze zafixovaných ako utláčateľov, ktorých obeťami sú moslimovia, homosexuáli, LGBTI, rasové menšiny... Je to **neomarxistický triedny prístup, v ktorom buržoáziu nahradilo kresťanstvo a za proletariát dosadili iné „vykorisťované“ menšiny.** Aj preto v čase, keď médiá po celom svete obširne informovali o teroristickom útoku na mešitu v Novom Zélande, smrť stodvadsiatich kresťanov, ktorí približne v rovnakom čase boli zabití v Nigérii, prešla takmer bez povšimnutia.

Aj toto je súčasťou vojny proti kresťanstvu. Na Západe je táto vojna vo verzii *soft*.

Nazývať veci pravým menom a hovoriť o genocíde kresťanov dnes vôbec nie je jednoduché. Pretože keď pripustíme, že existujú osoby prenasledované za svoju vieru, musíme pomenovať aj osoby, ktoré ich prenasledujú. A to je kvôli politickej či teologickej korektnosti niekedy takmer nemožná úloha. Najmä keď v dvadsaťpäťčlennom zozname najnebezpečnejších krajín pre kresťanov má osemnásť moslimskú väčšinu.

Francúzsky filozof, žid narodený v Alžírsku, Bernard-Henri Levy hovorí že «kresťania sú dnes vo svete najsystematickejšie, násilne a beztrestne prenasledovaní,“ ba označuje to za „planetárnu nenávisť“. Podľa neho je nutná globálna ochrana kresťanov od Ázie po Stredný Východ.

Na začiatok by stačilo, keby aspoň médiá o tom poctivejšie informovali.

Zatiaľ je to v nedohľadne.

Modlime za prenasledovaných kresťanov, ktorí sa nevzdávajú a nekapitulujú, ale naďalej sa zhromažďujú pri slávení Eucharistie, hoci tým vystavujú nebezpečenstvu seba i svojich drahých:

Pane Ježišu, posilni našich bratov a sestry, ktorí sú prenasledovaní z dôvodu viery v Teba. Obdar ich silou a vytrvalosťou. Ty im buď nádejou, aby Ti v utrpení zostali verní. Obdar ich istotou, že ich mená sú zapísané v Nebi. Daj im silu, aby Ťa vedeli nasledovať v nesení kríža a nikdy sa nevzdali svojej viery.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/prenasledovanie-krestanov-genderwatch-i-2019/>

